

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นที่จะผลิตพลเมืองของประเทศชาติเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ เพื่อที่พลเมืองเหล่านั้นจะได้ด้านความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาไปช่วยในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง ตามหลักการของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง 2533 มุ่งเน้นกระบวนการทางด้านความคิด และการปฏิบัติ โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่สมบูรณ์โดยรอบด้าน ทั้งด้านความรู้พื้นฐานสำหรับพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม พัฒนาอาชีพ ผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นออกไป จะเป็นไปตามจุดเน้นของหลักสูตรหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ทั้งองค์ประกอบทางด้านคุณลักษณะ เกี่ยวกับตัวนักเรียนและองค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะโรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานผู้ปฏิบัติ (Operation Unite) ซึ่งจะต้องนำหลักการ มุ่งหมาย และโครงสร้างของหลักสูตรมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเชิงกระบวนการเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง จนกลายเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ และจบออกไปเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไปในอนาคต ดังที่ Frederick Harbison (1963 : อ้างถึงใน อุ่นตา นพคุณ 2528) นักการศึกษาและนักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของสหรัฐอเมริกาได้กล่าวไว้ว่า " สิ่งที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ก็คือ ประชากรที่มีคุณภาพ ปัญหาขั้นพื้นฐานของประเทศที่กำลังพัฒนาไม่ใช่วิทยาศาสตร์ เรื่องการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าชาติการพัฒนาประชากรในชาติของตนเอง " นั่นคือ การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประชากรในชาติให้มีคุณภาพ เพื่อไปเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (ศิริชัย กาญจนวาสี , 2525)

การจัดการศึกษาให้กับเยาวชนของชาติก็เช่นเดียวกัน ต้องมีการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ในการประเมินคุณภาพทางการศึกษาอาจประเมินได้จากความสำเร็จในการเรียน หรือจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนซึ่ง บลูม (Bloom ,1976) ได้กล่าวไว้ว่า " คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่บ่งชี้คุณภาพทางการเรียนและคุณภาพทางการศึกษา จะเห็นได้ว่ากระบวนการที่สำคัญทางการศึกษา ก็คือ การวัดและประเมินผลการศึกษา เพราะผลจากการวัดจะเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด

หลังจากที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 เป็นเวลากว่า 12 ปีที่ผ่านมา ได้มีการติดตามผลและวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของการจัดมัธยมศึกษาการนำหลักสูตรไปใช้ ปัญหาจากการวัดและประเมินผลการเรียน ตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียน เป็นต้น เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ดังเช่น ภาวิตา หาญวัฒนกุล (2529) ได้ศึกษา การนำใช้เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบปัญหาและสาเหตุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสภาพการนำใช้เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรว่า ในปัจจุบันครูอาจารย์ส่วนใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ศึกษาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนประสบความสำเร็จน้อยมาก นอกจากนี้ยังพบว่า สภาพการทำงานในปัจจุบันยังขาดการค้นคิดและวิเคราะห์หาแนวทางที่เหมาะสมในการนำหลักสูตรไปใช้ นักเรียนพัฒนาความรับผิดชอบของตนเองน้อยมาก เนื่องจากการวัดผลจัดทำได้ไม่เหมาะสม ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับหลักสูตร ที่จะช่วยแก้ปัญหาในด้านโรงเรียน ผู้เรียนและผู้ปกครอง ยังมีค่านิยมในเรื่องการศึกษาต่อมากกว่า การศึกษาหาความรู้อย่างแท้จริง โรงเรียนไม่พร้อมในเรื่องเอกสาร วัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ นอกจากนี้สาเหตุของปัญหาและอุปสรรคต่างๆ อาจเนื่องมาจากตัวครูเองที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้ไม่ชัดเจนดีพอ และยังคงยึดมั่นในวิธีการสอนแบบเดิม

จากรายงานการประเมินคุณภาพทางการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2531 (2533) ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยได้

ประเมินกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั่วประเทศ โดยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะประเมินในรายวิชา ภาษาไทย สังคมศึกษา สุขศึกษา คณิตศาสตร์ ศิลปะศึกษา วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชา สุขศึกษา ภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ สาย 1 ค 013, ค 014 คณิตศาสตร์ สาย 2 ค 023 , ค 024 ภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ เคมีและชีววิทยา นอกจากนี้ยังประเมินบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน ประเมินเจตคติของนักเรียนต่อวิชาชีพ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ทั้งในระดับโรงเรียน ระดับจังหวัด ระดับเขตการศึกษา รวมไปถึงระดับกรมสามัญศึกษา หรือระดับประเทศ พบว่าระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกรายวิชา อยู่ในระดับต่ำมาก ควรจะได้ปรับปรุงคุณภาพของผลการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น จะเห็นได้ว่า คุณภาพของการมัธยมศึกษา ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะของนักเรียน ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการนิเทศ ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีทั้งปัญหาที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของระบบการศึกษา เช่น ปัญหาทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม ค่านิยม วัฒนธรรม และปัญหาภายในระบบการศึกษาโดยตรง เช่น ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน ปัญหาจากการวัดและประเมินผลการเรียน ปัญหาจากการปฏิบัติตามระเบียบ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจด้านเป้าหมาย และทิศทางของหลักสูตรที่ใช้ เป็นต้น จากการวิจัยดังกล่าวมาแล้ว พบว่า ในเขตการศึกษา 9 จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าเขตการศึกษาอื่นเกือบทุกรายวิชา จะเห็นว่าเป็นปัญหาที่น่าจะศึกษา เพื่อหาแนวทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทั้งในระดับเขตการศึกษา ระดับจังหวัด และระดับโรงเรียน

ประเด็นปัญหาที่พบเกิดจากตัวหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง รวมทั้งพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูที่จะเป็นแนวทางให้นักเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ การศึกษาหลักสูตรแม่บท การศึกษาระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 การเตรียมการสอน และพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอน ผลสรุปของปัญหาดังกล่าว จะเน้นการประเมินผลการเรียนค่อนข้างน้อยมาก แม้จะมีงานวิจัยหลายชิ้นที่กล่าวถึงการวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่จะกล่าวถึง

การวัดและประเมินผลเพียงคร่าวๆ ในด้านการสอนและความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียนที่ตนเองปฏิบัติอยู่ โดยเน้นเฉพาะการประเมินผลเพื่อตัดสินการเรียนการสอน การสร้างข้อสอบ การชี้แบบทดสอบ ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของครู ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน ยังไม่มีการศึกษาอย่างจริงจัง เพราะการศึกษาลักษณะนี้ต้องใช้เวลายาวนาน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน เกี่ยวกับพฤติกรรมของครูในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริง ๆ ภายในห้องเรียน อันอาจจะเกี่ยวข้องไปถึงบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผลของครู จึงสมควรหาวิธีการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดลึกซึ้ง มองเห็นภาพรวมในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยศึกษากับครูผู้สอนทุกรายวิชา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และควรศึกษาวิจัยเฉพาะกรณี ในจังหวัดขอนแก่น เพราะเป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยสามารถศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง และอยู่ในเขตพื้นที่ชนบท อิทธิพลของตัวแปรแทรกซ้อน อันได้แก่ อิทธิพลของสื่อมวลชน วัฒนธรรมท้องถิ่น ความแตกต่างของสภาพเศรษฐกิจ ค่านิยม เชื้อชาติ ศาสนา และระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ต่ำกว่าสังคมในเมือง (ณรงค์ เส็งประชา, 2523) ดังนั้นผลการวิจัยน่าจะมีที่น่าเชื่อถือได้มากกว่าที่จะศึกษา ในสังคมเมือง ประกอบกับผู้วิจัยเองปฏิบัติงานอยู่ในเขตชนบทและเป็นคนในท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ง่าย และเป็นการเพิ่มคุณภาพความตรงของข้อมูลที่จะศึกษาค้นคว้าได้ดียิ่งขึ้น โรงเรียนที่เข้าเป็นกรณีศึกษาถือว่ายู่ในเขตการคมนาคมสะดวกต่อการเดินทางเพื่อติดต่อประสานงานต่าง ๆ นอกจากนี้จังหวัดขอนแก่น ยังเป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ถือได้ว่าเป็นแหล่งวิชาการที่จะใช้ทางการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมของครูในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของครูในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยแยกศึกษาเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1.1 พฤติกรรมของครูในการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียน

1.2 พฤติกรรมของครูในการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน

2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของครู ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อันได้แก่

2.1 ปัจจัยด้านการบริหาร การบริการ การนิเทศและติดตามผล

2.2 ปัจจัยด้านนักเรียน

2.3 ปัจจัยด้านผู้ปกครองและชุมชน

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผลการเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตลอดจนการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ กับครูผู้สอน และฝ่ายวิชาการโรงเรียนที่ผู้วิจัยสังกัดอยู่ โดยการศึกษานำร่อง (pilot study) เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ทำให้พบประเด็นปัญหาที่น่าไปสู่การตั้งสมมติฐานชั่วคราว (working hypotheses) ดังต่อไปนี้

1. ครูน่าจะมีพฤติกรรมในการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน โดยวิธีแบบทดสอบเป็นหลักมากกว่าวิธีอื่น

2. ครูน่าจะมีพฤติกรรมในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยวิธีวิธีการซักถามและตรวจแบบฝึกหัดเป็นหลักมากกว่าวิธีอื่น

3. ครูน่าจะมีพฤติกรรมในการประเมินผล เพื่อตัดสินผลการเรียน โดยอาศัยวิธีการทดสอบด้วยแบบทดสอบมากที่สุด
4. การที่ผู้บริหารโรงเรียน ไม่ได้สังเกตและติดตามผลในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น่าจะส่งผลให้ครูไม่สนใจนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอน
5. นักเรียนที่เรียนอ่อนมาก น่าจะส่งผลให้ครูใช้วิธีการประเมินผลการเรียน โดยการนำเอาข้อสอบเก่าที่สอบไม่ผ่านมาให้ให้นักเรียนสอบใหม่
6. พฤติกรรมที่ตอบ จากผู้ปกครองนักเรียน น่าจะส่งผลกระทบต่อให้ ครูมีพฤติกรรมในการประเมินผลดีขึ้นและถูกต้องตามหลักการยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และทำได้เฉพาะกรณี (Case Study) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 โรงเรียนเท่านั้น เพื่อศึกษาพฤติกรรมของครูในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยศึกษากับครูผู้สอนทุกรายวิชา ที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ใช้หลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน
2. การเลือกกรณีศึกษา ผู้วิจัยคัดเลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง โดยอาศัยเหตุผลและหลักเกณฑ์ที่ว่า เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดพอเหมาะกับการที่จะเข้าไปสังเกตและสัมภาษณ์ได้อย่างทั่วถึงการคมนาคมสะดวก
3. ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตพฤติกรรมของครู ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียน และการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน เฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน เพราะต้องการศึกษาข้อมูลอย่างละเอียด ทั้งภายในและภายนอก ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม(participant observation)เป็นหลัก ซึ่งจะรวมไปถึงการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (informal interview) และการจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสังเกต และการสัมภาษณ์ด้วย โดยกำหนดให้การปฏิบัติงานภาคสนามเป็นเวลาติดต่อกันนานถึง 8 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ถึงเดือน พฤศจิกายน 2534 เพื่อสังเกตพฤติกรรมของครูผู้สอนทุกรายวิชา ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ เป็นข้อมูลประกอบเพิ่มเติม เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลมากยิ่งขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. พฤติกรรมการประเมินผลการเรียนของครู ในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพปกติ การเข้าไปสังเกตของผู้วิจัยไม่มีผลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากสภาพปกติ
2. พฤติกรรมของครูในการประเมินผลการเรียน ที่ได้จากการสังเกตและการจดบันทึกเป็นตัวอย่างเพียงพอของพฤติกรรมทั้งหมดในห้องเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ความจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเฉพาะกรณีในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น เพียง 1 โรงเรียน ดังนั้นผลของการวิจัยโดยส่วนรวมจึงเข้ากันได้กับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่นที่มีขนาดและลักษณะที่ใกล้เคียงกันกับโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษาเท่านั้น
2. เนื่องจากการเก็บข้อมูลใช้วิธีการสังเกต และสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเป็นหลัก แต่ในช่วงเวลาผู้วิจัยต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอนในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย จึงทำให้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของครู ทำได้ไม่ครอบคลุม แต่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์นักเรียน ครูผู้สอนและศึกษาจากเอกสารหลักฐานการบันทึกการสอนของครูเป็นข้อมูลประกอบเพิ่มเติม

คำจำกัดความที่เข้าในการวิจัย

การวิจัยเฉพาะกรณี หมายถึง การค้นหาข้อความรู้ความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีระเบียบแบบแผน โดยใช้วิธีการสังเกตและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับครูผู้สอน

พฤติกรรมของครูในการประเมินผล หมายถึง วิธีการหรือการกระทำของครูในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ซึ่งแยกเป็นการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน การประเมินผลรวมสรุป

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1 โรงเรียน

การสังเกตแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ผู้วิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ให้คำแนะนำและเป็นที่ยอมรับนักเรียน และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เหมือนกับครูในโรงเรียน แล้วสังเกตและจดบันทึกลักษณะพฤติกรรมของครูในการประเมินผลการเรียน ที่ได้เห็น ได้ฟัง ลงในแบบสังเกตพฤติกรรมในการประเมินผลการเรียนที่เตรียมไว้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของครู หมายถึง สิ่งที่ทำให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน อันได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหาร การบริการ การนิเทศและติดตามผล ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบพฤติกรรมของครูในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนภายในห้องเรียน และพฤติกรรมนักเรียนที่มีต่อการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของครูตามสภาพความเป็นจริง อันจะนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา เพื่อเป็นแนวทางในอันที่จะปรับปรุงแก้ไขต่อไป
2. ทราบความสอดคล้องของหลักการและวิธีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปฏิบัติจริง อันจะนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหา ให้ตรงจุดและพัฒนาการวัดและประเมินผลในโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. เพื่อทราบบทบาทของผู้ปกครอง และชุมชนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของครูในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ระหว่างครูกับผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดผลดีแก่การพัฒนาประเทศชาติและท้องถิ่นต่อไป
4. ได้ทราบปัญหาและสาเหตุ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหานั้นที่ถูกต้องและตรงจุด โดยเฉพาะในโรงเรียนผู้ปฏิบัติ
5. เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการพัฒนาและปรับปรุงการวัดและประเมินผลการเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
6. ทำให้ได้สมมติฐานใหม่ในการวิจัยครั้งต่อไป